

Λίγα λόγια για τον Ναό του Αγίου Αθανασίου και τις εργασίες αναστήλωσης

Ο μεταβυζαντινός ναός του Αγίου Αθανασίου είναι μονόχωρος τρουλαίος, πιθανώς του 17ου αιώνα, με τρίπλευρη εξωτερικά κόγχη στα ανατολικά.

Ο τρούλος εξωτερικά είναι οκτάπλευρος και φέρει δύο ανοίγματα, ενώ εσωτερικά ο ημισφαιρικός θόλος στηρίζεται κατευθείαν στα σφαιρικά τρίγωνα (λοφία), χωρίς την δημιουργία τυμπάνου.

Η κατασκευή των τόξων στους θόλους και στα αψιδώματα είναι επιμελημένη με λαξευτούς λίθους που εναλλάσσονται με πλίνθους. Στο κτιστό τέμπλο, ως ανώφλι της Ωραίας Πύλης, έχει χρησιμοποιηθεί βυζαντινό θωράκιο (10ος -11ος αι.), σε δεύτερη χρήση.

Ο Ναός αρχικά ήταν κατάγραφος με τοιχογραφίες, από τις οποίες σώζονται η Άκρα Ταπείνωση στην πρόθεση, τμήμα των συλλειτουργούντων Ιεραρχών στην κόγχη, φυτικός διάκοσμος στο τέμπλο και διάφορα σπαράγματα σποραδικά στους τοίχους.

Το μνημείο είναι κτισμένο στη θέση παλαιοχριστιανικού-βυζαντινού κτηρίου που ανασκάφτηκε εν μέρει.

Στην βορειοδυτική πλευρά του ναού αποκαλύφθηκε χώρος που ορίζεται από τοίχους στις τρεις πλευρές (ανατολική, βόρεια και δυτική) που πιθανώς ανήκει σε μεγαλύτερο κτήριο που συνεχιζόταν δυτικότερα.

Οι τοίχοι του είναι λιθόκτιστοι, ενώ παρεμβάλλεται οριζόντια ζώνη από πλίνθους, και διατηρούν τμηματικά προστατευτικό κονίαμα.

Το δάπεδο του ήταν επιστρωμένο με ορθογώνιες και τετράγωνες πλίνθινες πλάκες.

Επιπλέον, αποκαλύφθηκε κυκλική δεξαμενή στην βόρεια πλευρά του ναού και οικοδομικά κατάλοιπα στη νότια.

Η ύπαρξη ερειπωμένου σταυροειδούς εγγεγραμμένου βυζαντινού ναού (12ος-14ος αι.), που εντοπίζεται σε μικρή απόσταση βόρεια του μεταβυζαντινού μνημείου, συμπληρώνει την μακρόχρονη λατρευτική χρήση του χώρου από τους παλαιοχριστιανικούς έως τους μεταβυζαντινούς χρόνους.

Πηγή: Υπουργείο Πολιτισμού